

Vėinioulėka

(paskėro Žalgėriū kaimė puokarie nu rusu ronku žovosėms partizanams)

Mažė tebibuvuom, nieks dar nerūpiejė,
Bet muokīklas soula brazdėnuom kāp reikint,
Mėškūs žmuonis šaudė, douna vėn rūpiejė,
Vuo krīžios pri kelė laužė ė prakeikė.

Žaliuos vasarelės karštumielis draikies
Nu joudū arėmu, nu mūriniu sėinu,
Ka dvikinkius ratūs kāp dounelės rėikės
Sogoldītus vīrus atvežė ėš kaima.

Vuo kėimalis bova matuomiausiuo vėituo,
Pri pat pastatītu žīdėšku kūtaliu.
Nužudītus tvuojė, līguo būto mėtā,
A kuokėi nu kuota šunis nosėmalė.

Ka skaičiavuom vīrus – pėrštu neožteka –
Krovėnus, draskītus, be galvu, be rėitu,
Kraujė tik varviejė ont muokīklas taka,
Žėnklā smetuonėnė ont drabužės švėities.

Ė ne vėina dėina vėinioulėkė kaita –
Skleidė pu miestali nemaluoni kvapa,
Ė ka jau praejė nemažiau savaitės,
Ožkasė pri opės be žīmies, be kapa.

Bova šaunė vīra, dvėratės važiava,
Atėjūnams lėnktėis truopnė nemuokiejė,
Šautovėnės dėržās savi nokrīžīavė,
Gīnė sava žemė nu soktū kėnkieju.

Tas būrīs nemažos kielė rusams siauba,
Ėsėtaisė bova ėšvežtūju ūkie,
Ka ėšskīda mėglas, kor suodības gaubė,
Prasėdiejė mūšis, dvė dėinas ožtrokės.

Ė kalena tonkė autuomatu trelės,
Ė granatas žemė drebėna ne karta
Rūka joudė dūma ėš kuožnuos kertelės,
Ka nomā pleškėiejė ė ka sėinas vėrta.

Toukart partizanā, sosėgraibė manta
Ė i dauba gėlė sosėgolė laukė.
Žardėinuo guliejė dešimts okupantu
Kūnās nukimsieta ėštėsa palaukė.

Mūšis nenorėma, rousta plienims vėrta
Sožeistė, nevalgė šaudies kaima vīrā.
Baigė jau sodegtė kėimė miediu stėrta,

Ē dēina jau gesa naktēi atsēiros.

Ē ka jau aušrāva dongos už mēškeliou,
Rusā atsēvėlka pri daubuos patranka.
Nieks pasēdavēma vieliavuos nekielē,
Ē nivēns, kol gīnies, nenoleida ronku.

Ē tik toukart daubuo gīvastēs ožgesa,
Ka spruogēmu bangas ožmošē lig vēina,
Ka vēsor pasklédē dolkēs ē degiesē
Nogolē ēš lieta rausvuo duobēlėnuo

Toukart pu biškieli pajudiet ēšdrīsē
Ejē paveizietē, kas daubuo belēka
Vīru nebibova, tik kūnā sodrēskē,
Ē ni vēina sava žemēs ēšdavēka.

Nerauduojē aikštie muotinas dēdvīriu,
Tiktā sava širdis ašaruos skondēna.
Ožsēspaudē bornas par miestali īries
Be mažiausē žuodē a nosēskondēma.

Nenoējē viejēs mirtīs kaima vīru,
Kuožnos žnuogos tīlē sauguojē kraitieli,
Ē atejos laikou, ka anou atvierē,
Lietova ēš plieniu droušē atsēkielē...